

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Etiam SS. PP. docuisse, veram Philosophia[m] esse meditatione[m]
mortis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Max. serm.
36.

III.

S. Bern. in
fine speculi
Monachor.
D. Petr.
Chrysol.
ferm. 54.
Rosveid. l. 1.
de vit. PP.
cap. 46. vitæ
Pachomij.

S. Hieron.
ep. 16. in epi-
taphio Mar-
cellæ.

1. Cor. 15.
Amphilochi-
us in vit. S.
Basili, c. 2.

Ioan. Mosch.
cap. 156.

Heribert.
Rosveid. l. 7.
de vit. SS. PP.
cap. 44.

huius incerti, *Quidquid facies, respice ad mortem.* Hinc Muso-
nius interrogatus. *Quis optimè extremum diem claudere possit?*
respondit: *Qui semper postremum vita diem sibi instare proposuerit.*

Sentiunt cum Philosophis etiam SS. Patres. Siquidem
S. Bernardi illa est gnome: *Summa est Philosophia meditatio mortis.*
Itaque non Philosophiam tantum, sed *summam Philosophiam* vo-
cat *meditationem mortis.* D. Petrus Chryologus conversionem
peccatoris, *Philosophiam mortis* appellat, ita enim Zachæum allo-
quitur: *Festinans descende, ut expeditius intres Philosophiam mor-
tis.* S. Pachomij, in exhortatione etiam illud monitum fuit: *Ante
omnia præ oculis habeamus ultimum diem, & momenti singulis
aterrorum dolorum supplicia formidemus. Huius enim causæ anima se
consuevit agnoscere, corpusq; proprium jejunijs, ac vigilijs deprimens,
ipsa in mœrore luctuq; continuo perseverat.* Qua ipsa de causâ Mar-
cellam viduam laudavit S. Hieronymus. Ita enim de ea scri-
psit: *Annis plurimis sic suam transegit ætatem, ut antè se vetulam
cerneret, quam adolescentulam fuisse meminisset; laudans illud Pla-
tonicum, qui Philosophiam meditationem mortis esse dixit: Unde &
noster Apostolus: Quotidie, inquit, morior.* Eusebius Philosophus,
inter disputandum cum D. Basilio, interrogavit: *Quæ est definitio
Philosophiæ, Basili?* Respondit ille: *Prima definitio Philosophiæ, me-
ditatio mortis.* Quam responsionem confirmat etiam senex ille,
de quo Ioan. Moschus hæc habet: *Duo Philosophi venerunt ad se-
nem, & orabant eum, ut eis verbum adificationis diceret. Senex ve-
rò tacebat. Rursum Philosophi dixerunt: Nihil respondes nobis, pa-
ter? Tunc senex dixit eis: Quòd studiosi quidem sitis eloquentia, scio;
quòd autem non veri sitis Philosophi, affirmo. Quam diu enim loqui
discitis, quasi loqui nescitis? Sit ergo Philosophia vestra opus, semper
meditari mortem, silentioq; & quieti vos assuescete.* Certè hoc fa-
ciunt, qui verè Philosophantur. Hinc inter duodecim Anacho-
retas, qui inter se congregati, singulos iussere in medium dicere,
quid quisque meditaretur, quintus dixit: *Ego Angelos aspicio a-
scendentes, & descendentes ad vocationem animarum, & semper finem
meum opperior, dicens: Paratum cor meum Deus, paratum cor meum.*
Nimirum libenter morti obviam eunt, qui illam sibi cogitatio-
ne familiarem effecerunt; & cum sapientibus virginibus parati
sunt

sunt ad sponsi aduentum. *Vigilate itaque, ait Dominus, quia nescitis diem, neque horam.* Et hoc quidem facere Sanctos non est inexpectatum. Matth 25. 13.

Magis mirum est, apud profanos eandem Mortis memoriam viguisse. Refert Cuiusdam, Orientis Imperatores, pro regio ornamento, solitos sinistra in manu textile ferre aureum, in quo inclusus aggestusque pulvis continebatur, non alia de causa, quam vt præclaro hoc documento testarentur, habenas Imperij ab eo teneri cum laude, qui mortis recordationem, pulveris gestati aspectu identidem renouaret; eumque dignum esse, qui imperaret, cui pulvis ac cinis esset pro sceptro. Similem barbarorum haudquaquam barbarum morem recenset Ioannes Boderus de Tartaris, apud quos ea ipsa die, qua Princeps suscipit imperij habenas, solenni quoque ritu mortis memoria inducitur; quasi non aliunde, quam ex consideratione mortis, gradus fieri debeat ad supremi fastigium dominatus. Siquidem prius, quam coronetur Imperator, super rudi gausape nigri coloris, circumstantibus proceribus regni, pulla veste indutis, in morem jacentis cadaveris stratus solem iubetur respicere: vel quia mores sceptro & purpura dignos, alio præceptore facilius percipi posse minimè credunt, quam hominum patre; vel certè, quia ad pompam regis magnificentis quemquam, regio licet sanguine clarum, euchi putant nulla ratione posse, nisi præconcepta animo mortis recordatione, quæ quasi ad regale solio manu ducat. Neque aliò respicit stупpa, in consecratione Summi Pontificis, accensa, & momento relucens, rursusque euanescens, qua subitam flammam jaciente clamatur: SIC TRANSIT GLORIA MUNDI. Frænum honoris est humilitas, humilitatis mater est memoria mortis. Neque humilitatis tantum, sed etiam poenitentis, & ferè omnium virtutum reliquarum. Nam & castitatem tuetur. In vitis Patrum: *Frater quidam dixit seni: Quid facio, quia occidit me sordida cogitatio? Dicit ei senex: Mulier quando vult ab lactare filium suum, amarum aliquid superungit vberibus suis; & cum venerit infans, ex consuetudine sugere lac, sentiens amaritudinem refugit. Mittere ergo & tu in cogitatione tua amaritudinem. Dicit ei frater: Quæ est amaritudo, quam debeam mittere? Dixit ei senex: Cogitationem*

PPP

mortis

IV.

Ioan. Boder.
lib. 1. dict.
memor. vir,
illustr. 1.

Heribert.
Rosveyd. 15.
de vitis PP.
libel. 5. n. 30.